

санието казва: „Богъ счита всички народи за нищо“. Това не е за обезсърдчение. Павелъ казва: „Отчасти знаемъ, отчасти тълкуваме, отчасти обясняваме, но когато дойде свършеното у насъ, когато дойде Духътъ на Истината, тогава всичко ще знаемъ“. Това ще бжде, когато душата се съедини съ Духа. Писанието казва: „Тогава и ние ще познаемъ, както сме били познати“.

„Богъ е Духъ“. Богъ, това е вѣчността, това е безграничното, това е великиятъ изворъ на всичко въ живота. Духътъ, това е проявениятъ Богъ, Който ни се прѣдставя въ своята пълнота. Проявата на Духа, това е нашата душа. Слѣдователно, душата ще ни говори за Духа, а Духътъ — за Бога. Душата ще говори на сърцата и умоветъ ни. Това е цѣла наука! Съврѣменнитѣ хора не могатъ още да възприематъ Истината напълно. Защо? — Тѣ не сж отворили още душитѣ си за нея. Когато човѣкъ отвори душата си за Истината, той ще може да я възприеме или чрѣзъ ума, или чрѣзъ сърцето си. Различни сж пѣтищата за възприемане на Истината, но тия пѣтища трѣбва да обединятъ въ себе си всички явления и да покажатъ на хората, че задъ границата на видимия свѣтъ сжествува единъ интересенъ свѣтъ, населенъ съ свѣтли, възвишени и разумни сжщества. Този свѣтъ се интересува отъ нашия животъ тъй, както ние се интересуваме отъ състоянието на нашитѣ плодни и зеленчукови градини. Нѣкое отъ тия сжщества дойде при единъ човѣкъ отъ земята, погледне къмъ него и вижда, че го нападнали малки бубулечки, гжсеници и други. Веднага взима мѣрки да го изчисти. Отива при другъ човѣкъ, вижда, че и той е малко изсѣхналъ. Веднага взима вода, полива го оггорѣ, докато се ободри.

Въ това отношение, молитвата, къмъ която прибѣгваме, има за цѣль да ни избави отъ неблагоприятнитѣ условия на живота. Молитвата прѣдставлява връзка между насъ и възвишенитѣ сжщества отъ невидимия свѣтъ. Щомъ дойдатъ при